Покиньмо скаржитись самі собі,
На долю нарікати раз у раз, —
Нам треба жити в мужній боротьбі,
Щоб не кляли нащадки потім нас.
Стежки облудні темного життя
Науки променями освітім,
Щоб ми і наше в майбутті дитя
Темнот не знали на шляху крутім.
Хай знамено свободи всіх веде
На битву проти темряви та зла!
Хай вільна пісня громом загуде,
Змете катів, як пилюгу мітла!
Наука, воля, труд нам у біді
Поможуть – виб'ємося з кабали.
І так щасливо заживем тоді,
Як наші прадідове не жили.

22 жовтня 1906 р.